

L'edat d'or

Francesc Parcerisas

Pluja

Quan ja ens avesàvem al bon temps
congries la tempesta, pluja sobtada,
i emmascares d'ombra la campana del cel
tallant-li a la tarda els seus colors.
Però tot diu que aquest aiguat inclement
que regalima i creix, i sembla un riu
arravatat i furient que tot ho nega,
potser durarà uns instants, només.
Així vols recordar-nos que tot mor,
que encara que la vida sigui benigna
com aquesta estantissa xafogor de plum
també les passions s'esvaeixen, furtives.
Que aquest xàfec lletós, fred, gris,
abans que el dia fosc s'ajaci
serà la gota suspesa del fullam convuls
on veurem, nítida sota la claror que mor,
la fragilitat del temps que ens arrossega.